

Aestiri v

Söyleşi v

Gündem v

Kütüphane v

Duyurular v Bülten

KÜTÜPHANE

Sıradaki Şarkı

Nermin Er'in "Sıradaki Şarkı" sergisinin Gizem Gedik tarafından kaleme alınan küratör metni Argonotlar Kütüphanesinde.

Gizem Gedik 11 dakika önce

Mürekkep, 2017, Tek kanallı video, 2' 14"

Her yeni günün peşinde, "Sırada ne var?" sorusuyla koşarken ve bitmek bilmeyen bekleyişin içinde belirsiz bir geleceğe dair hayaller kurarken, çoğunlukla günlerin bize sunduğu küçük fırsatların farkına bile varamıyoruz. İçinde bulunduğumuz hız ve yorgunluk çağında, sokakta görebileceğimiz bir detay, dikkat

Argonotlar Güncel Sanat Bülteni

Güncel sergi ve sanat tartışmalarını bir arada sunan haftalık bülten.

Over 3,000 subscribers

By subscribing you agree to [Substack's Terms of Use](#), [our Privacy Policy](#) and [our Information collection notice](#)

kesildiğimizde kulağımıza gelebilecek bir ses veya gökyüzüne bakarsak hareketine kapılabileceğimiz bulutlar... Kendi hayatımızın hızına yetişmek için telaşlanırken kaçırma veya yakalama ihtimalimiz olan her şeyle adeta saklambaç oynuyoruz. Nermin Er ise tam da bu hassas detayları; doğanın, kentin ve insanların içinde gizlenen anlık hisleri, karşılaşmaları, formları veya onun karakterlerine dönüşebilecek nesnelere inceliklerle yakalayarak etkilendiği her şeye cevap verebilen, bütünü içinde kaybolup gidebilecek küçük parçaları kendi dünyası içinde dönüştürerek görünür kılan bir sanatçı.

Karşılaşmalar 8, 2023 Kağıt üzerine kağıt rölyef ve mürekkep, 50x132 cm

Bu kez sokaklarına, havasına, duygusuna alışık olduğu İstanbul'dan uzaklaşarak izleyiciyle farklı bir kentte, yepyeni bir mekânda kapsamlı bir sergiyle buluşan Nermin Er, *Sıradaki Şarkı* başlığıyla öncelikle hayatının gündelik detaylarından biri olan müziği vurguluyor. Sergideki eserlere doğrudan gönderme yapmayan ancak arka plandaki süreci öne çıkaran

Çok Okunanlar

2021 yılında satılan en pahalı NFT'ler

İssızlığın ortasında, Yıldız Moran

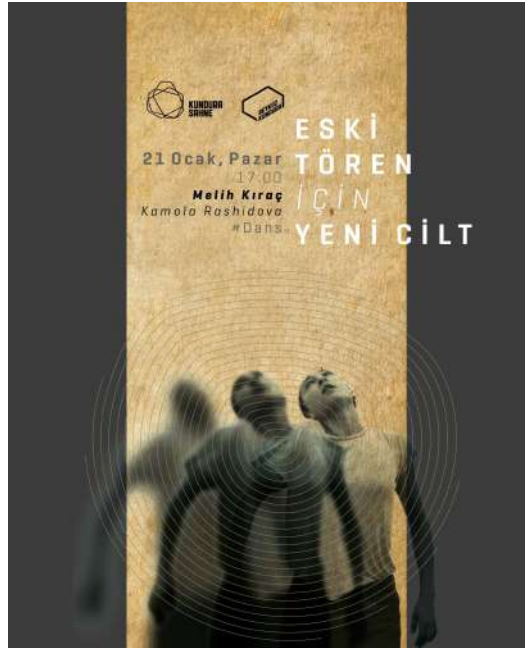
Emre Erkmen ve kadraji

Jill Bullitt ile "Bir Resmin Yaşayan Yanı"

Türkiye performans sanatı tarihi: Sahi mi?

başlık, onun üretim aşamalarında seslerle olan ilişkisini yansıtıyor. Çalışırken radyodan yayılan bir şarkı, evindeki bir enstrümanla yarattığı doğaçlama melodiler, dışarıdan gelen bir kuş civıltısı veya zihninde çalan bir ezgi. Sesin kaynağı ne olursa olsun, müzik ve ritim Nermin Er'in düşünce ve üretim süreçlerinde her zaman fondaki varlığını koruyor. Bunun yanı sıra, sanatçının çalışmalarının bir müzik eserini oluşturan farklı cümlecikler gibi seriler hâlinde olması ve parçadan bütüne veya bütünden parçaya ulaşırken birer melodi gibi ayrışıp birleşmeleri de müzik vurgusunu güçlendiriyor. Yirmi yılı aşan sanat üretimine taze bir mekân ve düzenlemeyle yeniden dönüp bakmaya da aracı olan bu sergi, sanatçının elinin ve zihninin farklı dönemlerdeki yolculuğuna, seçimlerine, çizgilerinin ve malzemelerinin değişimine ve çeşitliliğine dair bir okuma yapmayı sağlıyor. Sırada ne olduğunu, bundan sonra ne göreceğimizi merak ettirerek umutlu bir bekleyişe dair de mizahi bir çağrışım yapan bu kurguda, yıllar içinde gerçekleştirdiği kişisel sergilerden eser grupları, davet edildiği yurt içi ve yurt dışı sergilere özel yapılan bazı serileri veya mevcut bir eserini yeniden ele aldığı video, enstalasyon gibi işleri mekâna yayılıyor. Kendi içindeki farklılıklar ve benzerliklerle geçmişte parçası

oldukları sergiler ve mekânlardan da izler taşıyan eserler, içinde yaşadığımız çevreye ve değişime dair temaları yansıtarak Nermin Er'in görsel dilinde önemli rol oynayan aydınlık-karanlık, ışık ve gölge etkileriyle yeni bir kurguda rastlaşıyor.

Kâğıda Biriken Zaman

*Aynı Anda Başka Bir Yerde, 2015 Karışık teknik
130x30x30 cm*

Genellikle az elemanla sade, zarif ve çoğunlukla mizahi yönü güçlü kompozisyonlar kurgulayan Nermin Er'in üretiminde içerik ve plastik kaygısı, oldukça dengeli bir şekilde yol alır. Düşünmeye üç boyutla başlayıp bunu bazen tek bir yüzeyde, bazen daha heykelsi formlarla, enstalasyonlar veya videolarla ifade eden sanatçı, malzemenin sınırlarını ve potansiyellerini incelikle keşfeder. Bu açıdan ana malzemeleri olan kâğıt ve mürekkep, karşımıza farklı serilerde çok değişken formlarda, sürpriz kurgularda ve şaşırtıcı boyutlarda çıkabilir. Özellikle biriktirme, dağıtma, yığma, ekleme-çıkarma, yüzeyi derinleştirme veya kabartma gibi çeşitli jest ve müdahaleler, sanatçının eserlerinde gündelik hayata dair yakalamaya çalıştığı detayları vurgulamak veya çeşitli duygulanımları soyutlaştırmak için başvurduğu temel yöntemlerdir. Ayrıca kâğıdın alanı ve dokusu yalnızca müdahale edilen bölümü yansıtmak için kullanılan bir yüzey veya araçtan ibaret değildir; esere dahil olan, düşüncenin sınırlarını esneten değişken bir eleman ve kimi zaman da mekânın kendisidir. Kâğıdın da malzemelerin de kendi içinde bir koreografisi, ışıkla değişen boyut ve özellikleri vardır. Bunun yanı sıra, heykel eğitimi ve uzun yıllarını kapsayan animasyon geçmişi, sanatçının özellikle karakter

oluşturma, sahne ve mizansen yaratarak bütünsel kurgularla düşünebilme yeteneğini geliştiren, az malzemeyle ifade potansiyelini güçlendiren unsurlardır. Görme, düşünme ve ifade etmeyi farklı yollarla deneyimlerken kimi zaman minicik bir detay makro düzeyde karşımıza çıkabilir veya tersine, büyük ve ağır nesne veya konular hafifleyerek, ufalarak yepyeni görünümlere kavuşup farklı hislerle yüklenebilir. İlk bakışta kimi zaman net referanslardan uzak, öncelikle form üzerinden ilişki kuruyor gibi görünse de bu kompozisyonların arkasında mutlaka yaşadığımız çevreye, bizi saran düzene veya düzensizliğe, ekolojiye, kente ve insana dair mesajlar ve kültürel, toplumsal veya bireysel ölçeklerde izler bulunur. Nesnelere yalın ama bir o kadar detaycı ilişkiler kuran sanatçının dünyasında “şey”lerin farklı anlamları, kendilerine özel kurgularda adeta devam eden, yalnızca bize gösterdiği kadarını gördüğümüz hayatları vardır. Bu parçaların dünyasına girince yavaş yavaş kendi içlerinde bir gerçekliği yarattıkları aşikârdır; Nermin Er oyununun, kurgusal dünyasının içinde onları nasıl temsil etmek istiyorsa onlar da o gerçekliğe öyle dahil olurlar. Gündelik hayatında aklından geçen her şeyi, sonunda sergileme amacı olmasa bile mutlaka parçacıklar hâlinde düşünen

ve onlara özel notlar alan sanatçı ışığın, karanlığın ve gölgenin, zeminin ve yüzeyin tüm imkânlarından faydalanarak birbiriyle yarışmadan bir bütünlük oluşturan konuları, duyguları ve malzemeleri diyaloga geçirir. Çeşitli çizgi, detay ve modüllerin “eser” olma yolunda geçtiği süreçleri anlatmak için ise bazen fotoğraflar çeker, bazen bunları yeni bir kompozisyonda buluşturur, bazen de hiç görmediğimiz notları ve taslaklarında saklamaya devam eder.

*Gökyüzü Notları 3,
2022 Kağıt üzerine
mürekkep, 72x52 cm*

*Gökyüzü Notları 6,
2022 Kağıt üzerine
mürekkep, 72x52 cm*

Işıklar-Arası Günler: Silüetler ve Gölgeler

Sıradaki Şarkı sergisinde buluşan eserler, temelde aydınlık ve karanlık olmak üzere iki belirgin aks üzerinde ilerliyor. Mekânın geçişli, daralan ve açıklıklara kavuşan yapısının da verdiği imkânla kurgulanan sergide kâğıt odaklı işler belli bir alana toplanırken, animasyon unsurları ve sahneleme fikriyle yola çıkan video ve

enstalasyonlar bir araya gelerek çift yönlü bir okuma sağlanıyor. Aydınlık ve karanlık ikiliğini 2022'de Galeri Nev İstanbul'da gerçekleştirdiği *Işıklar Açılınca* adlı kişisel sergisinde de kapsamlı şekilde yansıtan sanatçı, ışığa duyulan ihtiyaçla birlikte karanlıkta olmanın konforunu, gerçeğin kendisiyle yüzleşmekle ondan saklanma eğilimi arasındaki çelişkiyi son derece güçlü bir etkiyle sunmuştu. Hatta 2004 yılından bugüne dek gerçekleştirdiği tüm eser grupları ve sergilerinde izlenebilen bu ikiliğin, görsel dilinin oluşumu ve gelişiminde büyük bir denge sağladığını söylemek mümkün.

Yol'da, Peyzajlar 6, 2023, Işıklı kutu ve kağıt rölyef, 40x55 cm

Mekânda daha aydınlık olan alanı takip ettiğimizde, öncelikle Nermin Er'in atölyesinin duvarında gün içinde farklı saatlerde dolaşan ışık hareketlerinin izini sürüyoruz. Bir video ve ona eşlik eden silüetlere benzer desenler, kimi zaman da desenlere eşlik eden küçük videolar

sanatçının pratiğinde sıkça görülen bir kurgu yöntemi. Oldukça sakin renklerle ve çizgilerle gelişen *Bir Akşamüstü Notları* (2022) adlı bu serinin devamındaysa, bir uçak kalkmadan hemen önce çekilmiş, kanadının çizgisel bir kompozisyona dönüştüğü fotoğraflar yer alıyor. Aynı duvarda *stop-motion* bir videonun karelerini oluşturan kâğıt parçacıkları, kendi aralarında gelişen biçimsel bir diyalogu ve bir çizgi arayışını sürdürürken ekran aracılığıyla da hareketli bir hikâye anlatan karakterlere dönüşüyorlar. Karşı duvarına ise eşit boyutta kağıtlara mavi mürekkebin bıraktığı çoğunlukla dairesel ve kıvrımlı izlerden oluşan *Gökyüzü Notları* (2022) yerleşiyor. Bir gökyüzünün açılıp kapanmasını veya bulutların hareketini oldukça soyut bir dille ifade eden bu lekese kompozisyonlarla birlikte, doğanın kendi içsel döngüsü ve izlerini takip ediyoruz. İç mekân, ışık etkisi, çizgi arayışı ve doğa referanslı bu koridorun sonunda, çeşitli eser gruplarının birbiriyle diyalog halinde duvar yüzeylerine yerleştiği geniş bir açıklığa varıyoruz. İşte tam bu noktada, aslında Nermin Er'in kâğıtla olan bağları, bu ilişkinin esnekliği ve çeşitliliği daha da belirgin hâle geliyor. Burada kimi zaman sanatçının animasyonlarına evrilen ya da onlara eşlik eden kâğıt üzerine mürekkepler, rölyefler, kimi zaman daha net

seçilebilecek kent peyzajları veya mimari kesitler; havuzlar, merdivenler ve trampelenler, mikro sahneler veya sade bir renk kullanımıyla, çizgilerle açılan kesikler ve derinlikler, kimi zaman da yalnızca yüzeyin dokusuna vurgu yapan jest ve müdahaleler dikkat çekiyor. Kâğıtların bu zengin dünyasında sanatçının görsel dilini yansıtacak çoğu detay, çok parçalı simetrik veya karışık gruplar halinde aralarındaki ilişkiler de gözetilerek sunuluyor. Kâğıtların arasında stilize ve mimari özellikleriyle ön plana çıkan duvar ve zemin heykelleriyse, dikey ve yatay alanlar ile hacim ve silüet arasında dengeli bir bağlantı kuruyor.

İsimsiz (Günler Üzerimize Yığılıyor), 2023 Kağıt rölyef, 82x124 cm

Beyaz alandan karanlığa doğru geçerken küçücük bir odadan süzülen ışıkla fark ettiğimiz 2018 tarihli *Günler Üzerimize Yığılıyor* adlı enstalasyon, sanatçının ışık-gölge kullanımını, mikro konstrüksiyon parçalarını yüzeyle hassas şekilde buluşturmasını, heykele dönük tavrını ve kente dair izlenimlerini

yakalayabileceğimiz dramatik etkisiyle öne çıkıyor. Bir geçiş alanında duran bu işten sonra vardığımız sıcak tonlu loş alanda, öncelikle sanatçının 2013 yılında İstanbul Modern’de gerçekleşen tatil temalı bir sergi için ürettiği *Yol’da* adlı bir maket, bir video ve *Peyzajlar* adını verdiği ışıklı kutularla karşılaşıyoruz. Tatil temasını aslında tatile ulaşmak için çıkılan yolun kendisi ve yolculuk süreci üzerinden ele alan Nermin Er, maket ve içinden çekilen döngüsel video aracılığıyla mikro ve makro detayları kullanarak bizi keyifli bir ölçek oyununa davet ediyor. Bu aksa devam ederken arka planda kentin ve inşaat seslerinin duyulduğu *Bir Kent Provası* (2022) videosu ise, ışıkların yanıp sönmesi ve belirli karakterlerin sahnedeymişçesine vurgulanarak kendi ritmik hareketlerine devam etmesi açısından eşzamanlı birçok temayı, karakteri ve mekânı perspektifsiz bir yüzeyde buluşturuyor. Sade bir kurguyla başlayıp düzenli ve estetik bir kaosa, hatta bir kakofoniye dönüşen bu videoda, sanatçının tüm dönemlerinden ve eserlerinden küçük parçaları yakalamak da mümkün. Kenti paylaştığımız canlılar, bizi kuşatan yapılar, kâğıt konstrüksiyonlar, kendi içinde bir düzeni takip eden ve her gün yeniden başlayan bir kentin “prova” edilmesi süreci tüm karmaşasıyla, yaklaştıkça

fark edilecek tüm sürpriz detaylarıyla yansıtılıyor. Yanındaki odaya geçtiğimizdeyse, ortam sessizleşiyor ve hareket sona eriyor. Küçük kutuların içine yerleştirilen, tek bir noktadan aydınlatılan sahnelerle baş başa kalıyoruz. 2015 yılına ait *Aynı Anda Başka Bir Yerde* adlı çok parçalı bu enstalasyon serisi, tam olarak aynı büyüklükte tasarlanmış küçük kareler içinde tanıdık, bildik yerlerden izler taşıyan ancak bir o kadar da yabancılaştığımız durumları hissettiren kurgu mekânlardan oluşuyor. Özellikle beton, kâğıt, polyester, taş ve ahşabın kullanıldığı bu işlerle büyük bir mekânın ölçeğiyle oynanmış gibi dursa da aslında bir maket kaygısı olmadan, yalnızca bir anda yakalanmış, donmuş bir resim gösteriliyor. Bu manzara parçaları, bir önceki videonun ışıklar altında hareketlenen küçük karakterlerinin aksine büyük bir ağırlık ve sükûnet içinde, kimi zaman da kente ve çevreye dair bir hüznle, bir arada olmalarına rağmen kendilerine özgü bir yalnızlıkla duruyorlar. Bu iş, aynı zamanda sanatçının *stop-motion* pratiğine de referansla bir kurgunun statik parçaları gibi sanki kamerayla çekilmeyi, dönüştürülmeyi bekleyen kareleri hatırlatıyor. Nitekim, yine çeşitli desenlerin notları olarak izlediğimiz farklı bir videodan sonra vardığımız geniş alanda bu kez kutular içindeki mekânların olduğu

enstalasyon serisine ait olan ancak sergide yer almayan bazı parçaları ekranlar içinde, siyah bir derinliğin ortasında görüyoruz. 3D efektler kullanılarak oluşturulan bu seride, gerçek malzemelerle kurgulanan sahneler dijital etkiler ve ışık aracılığıyla siyah, sonsuz mekânların içine yerleşiyor. Gerçek olandan kurguya doğru geçerken, tüm sergide deneyimlediğimiz aydınlık-karanlık ve hareket-durağanlık dengesi yine kendini gösteriyor.

Sanatçının en çok kullandığı malzemelerden biri olan mürekkep de sergide tüm görkemiyle yerini buluyor. Nermin Er, büyük bir projeksiyon aracılığıyla bize mürekkebin kendi doğası ve soyut hacimleri aracılığıyla aldığı formları, sadeleşen ve yoğunlaşan hareketlerini yansıtırken, eşlik eden sesle birlikte bu eser adeta suyun içinde dağılan bu malzemenin koreografisine dönüşüyor. Bir okyanusun dibine atılan taşın detayı, mürekkebin akışkanlığı ve siyahın ortasından beliren üç sahnenin bulunduğu bu boş alanda, sanatçının malzemelere yaklaşımı artık sergilenmekten çok, sahnelenmeye doğru gidiyor.

Ve köpekler... Sergideki birçok eserde dolaşan bazen iki, bazen üç boyutlu veya ekrandan yansıyan çeşit çeşit köpek, bu kurgular arasında belirgin

şekilde gezinen tek canlı varlık. Kenti paylaştığımız, yaşam alanlarını daralttığımız; aydınlıkta ve karanlıkta, zeminlerde ve duvarlarda karşılaştığımız bu silüetler kentin değişimine, zamanın akışına sessizce tanıklık ediyor. Bir yandan doğanın ve kentin karmaşasındaki canlılığı yansıtan, diğer yandan da yalnızlığın, hüznün ve çaresizliğin de ifadesine dönüşen köpekler, ne olursa olsun *Sıradaki Şarkı* kurgusundaki umutlu bekleyişin ve muzipliğin de bir tür sembolü olarak yaşamaya devam ediyor.

Bu yazı Nermin Er'in 13.01 – 11.04.2023 tarihleri arasında Bursa, Nilüfer Belediyesi Meteor Balat Kültürevi'nde yer alan ve Gizem Gedik küratörlüğünde gerçekleşen Sıradaki Şarkı" isimli serginin katalog metnidir. Detaylı bilgiye [bağlantıdan](#) erişebilirsiniz.

İlginizi Çekebilir

**İş ilanı:
Zeyrek
Çinili
hamam,
İletişim
ve
pazarla
ma
uzmanı
arıyor**

Argonotlar ⌚ 2
GÜN ÖNCE

**Dünya
ve sanat
değişir
en yeni
bir fuar
deneyi
mi:
Noise_
Media
Art**

Esra Ece Kuleci
⌚ 2 GÜN ÖNCE

**Bir
manzar
a olarak
artakala
nın
ütopyas
ını
yaratma
k**

Gözde Mulla ⌚
3 GÜN ÖNCE

**Beykoz
Kundur
a'da
perde
açılıyor**

Argonotlar ⌚ 1
HAFTA ÖNCE

Hakkımızda Ekip-İletişim Destekçiler Yazarlar
SAHA Yazı Dizisi 2020 Queer Sanat
Türkiye Çağdaş Sanat Tarihine Çoğul Bakış

© 2020

